

మూఁగ కథలు :

శుకాలాపము

* పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య *

నాకు చిన్నప్పటినుండి రామనామమే పలకడమంటే మిక్కిలి యిష్టం. ఆ నామమహిమ అందరికీ, ఆనగా నా కంటంబడినచాళ్ళందరికీ, ఉపదేశిస్తూ తిరుగుతూ ఉండేవాణ్ణి.

నింగిమానే రాముడు స్ఫురణకు వచ్చేవాడు. నేల చూస్తే నీత జ్ఞాపకమునకు వచ్చేది. భూమ్యా కాశములనడుమ నేగదా భూలోకంవరి.

నాకు ఆ మేఘశ్యాముడు భూమిజా తాజ్ఞాపిం దగలని నిమేషములే లేవు. వారిని తలచికోపుల కించిపోయేవాణ్ణి. మనసారా ఆ పుణ్యదంపతులను స్మరించేవాణ్ణి. "రామారామ" అంటూ నిరస ప్రణేకాలకు బోయి నిత్యమూ భజనచేస్తూ ఉండే వాణ్ణి.

ఎఱిగి తెదవులు, ఇతివేరములవంటి కన్నులు, కాకుండా రామశబ్దముతో నిండినదగుటచేత నాగళానికి మేఘవర్షించిచ్చి, రామునే తలచుచుండుట చేత దూర్వాంకురదళశ్యామలము నా శరీరాన్ని చూడమింది.

నేనే తరుచ్చాయినో నిల్చి సభక్తికముగ కన్నులు మూసికొని రామారామయని స్మరించునప్పటికి ఆ పరిసరాలన్నీ పవిత్రములయిపోయేవి. ఔను, రామనామముకంటే మధురమయినదే ?

ఈ ప్రాపంచికలంపటులం దగుల్కొని లేని పోని యాతలపాపాలయి క్రుక్కిముడియుటకంటే సరణ్యావాసమున రామనామస్మరణక జీవినె కాలము గడపుకొనుటే సమంజసమని. ఒకనాటి నేకువన మేల్కొని నిర్మోహుడనై బుద్ధ భగవానునట్లు నామనికపట్టు పరిత్యజించి ఘోరాల పులబట్టిపోయాను.

'అక్కడి డిగియల నీరు (ద్రావి ఆండే లభించిన కాయకసరుల దిని, ఆవటి కొమ్మల నీడల నిద్రించు

చు ప్రహాదుని నెతము మించిన భక్తుడనయిపోయి నాను. అచ్చటచ్చట తపమాచరించు మానులు నెతము నిశ్చేష్టులై నా భక్తి కబ్బురమండేవారు.

"కాల మొక్కరీతిగ గడవబోడు." నేను నిరోషిని, ఏ పాపమొగను. ఎవరిని హింసింప లేదు. పరధన మపహరింపలేదు. అది యగోచర మయిన యే కర్మఫలమో నాకు తెలియదు.

ఆనాటి సంధ్యాసమయమున చలగాలిలో కొంతనేపు విహరించి స్పష్టివైచిత్ర్యంబుల మెచ్చి కొని తలయూచి రామనామ మూదికొనుచు కొంతవడికి నా విడిదికి తిరుగు మొగమె వస్తున్నాను. ఆ మాపున ఫలాచారమున కొక్క పలుకు బారిన పండొక్కటేరికొని చేతబట్టుకొని రామనామముతో లీనమయి మరీ వస్తున్నాను.

ఆ కొమ్మలచాటున నేదో చడి. ఏ చడి యెలే నాకేమి— "ఒరులు గారు నాకు నోడలకు నేఁగాను."

అసిధారావ్రతమున తపస్వినై కాలంగడుపు తూన్న నాకేమి భయము ఆరుకొని, నా చెట్టు మొదటిండేరి, ఆ నేల నించుక కుభ్రపరచికొని ఒక పండుటాకున నా దెచ్చికోన్న ఫలము ముంగలబెట్టికొని, కన్నులు మూసికొని 'రామారామ' యని లోలోని స్మరణచేసికొంటున్నాను.

ఆ భక్తి సారవశ్యతలోనున్న నా వెన్నుమీద నెవ్వరో చేయివేసి తట్టినట్లుయినది. ఆహా భక్తవత్సలా! కరుణానిధీ! రామా! భక్తులను మెచ్చి కొని నీవొసర్చిన కార్యము లనేకములు. నాడు ఉడుతను దువ్విస నీ యంశుశృంగముల నా మేను నిమురుచున్నావా! దయాసాంద్రా నోకాత్మల్య మునకు మేరలేదు. నేను నేను భన్యుడనయితిని"

అని నుతించుసమయమున నెవ్వడో నన్ను వెద
క్కల విరచికిట్టి నన్నీడ్చి కొనిపోవుచున్నాడు.

నా మియు తెలియక రామారామాయని
వాపోవుచున్నాను. కట్టివెల్లి యీడ్చుచుండుట
చేత మే నలసిపోయినది. రామారామాయని యుట
చుటచేత నోరలసినది. కొంతమేర పోవునప్పటికి
నేను మూర్ఖుఁబడితిని.

2

నేను కన్నులు విప్పనప్పటికి మిరుమిట్లు పొడ
మిసవి.

అది దివ్యసౌధము.

దేవేంద్రలోకము కాబోలు-అయ్యో నిహ్కార
ణముగ భయభ్రాంతులఁ దగుల్కాని వాపోయి
వాడిపోయితిన్నే! ఏ పాప మెదుగని భక్తుల కాప
దలు వాటిల్లునా? వటిమాట.

శ్రీరామచంద్రు డెంత దయాపీహీనుడా?
కృతులకు నెలేము నాయుజ్యమిచ్చిన రాముడు
నన్నాపదల జిక్కఁద్రోయునా? అతఁడు నేడు
నా యందనుగ్రహించి ప్రచ్ఛన్నము నన్ను చేపట్టి
ఈ దివ్యలోకమునకు గొనివచ్చినాడు.

వి టా లా క్స్

డాక్టర్ల బేది బిళ్లలు. సుఖవిరేచనము కలి
గించి మలబద్ధమును పోగొట్టి మంచి జీర
క క్రిందిచ్చును. వాడుకొనువిదము పొట్లముల్లో
నుండును. పొట్లం 2 బిళ్ళలు 1 అణా
అన్ని మందుల షాపులలోను లభ్యమగును.

Stockists :
Messrs, Dadha & Co., P. T., Madras.
Manufacturers :
BOMBAY TABLET MFG. CO.
P. O. Box No. 2092, BOMBAY, 2

“ఒకవో-గంధర్వులగానము - అచ్చరల నాట్య
ము-ఇది ఇంద్రసభ కాబోలు - అయియుండును.
ఇంద్రునకు నన్నొప్పించినను దేవతలలో నొకనిగా
పరిగణింపబని చెప్పటకయి శ్రీరాముడే నన్నిటకు
గొనివచ్చినాడు-నా జన్మ నేడు సారకమయినది.
అ శుకాదులకైన లేని అందని రామనాత్మల్యము
నాకు నేడు మారలేట్టి నాడా రాముడు. దీపచాల
కుడు-భక్తపక్షపాతి-ధన్యోస్మి - ధన్యోస్మి-నేడు
గదా నుదినము.

నే నిలాగా ఆనందతరంగాలలో, ఉన్మూల
లూగుతూ, అపటి మధురధ్వనులకు పులకిస్తూ,
ఆనందబాష్పము కన్నులనించుతూ, ఇంద్రలోక
నివాససౌఖ్యాన్ని అనుభవస్తూ బాహ్యోపపంచా
న్ని మరచిపోయాను.

ఇంతలో నా కలు బాసినవి. ఇక్కటుకూడా
బాసినవనే చెప్పవచ్చును. నేను ధైర్యముగా
కన్నులు విచ్చి నలవంకలా పరీక్షించాను.

నా యెదుట నెవ్వడో మహాపురుషుడు, కల
కలలాడే నవ్వు మొగమువాడు, తనచేత నింతవరకు
కట్టబడిన నా మేను నిమిరి నేనకు నొకని చేర
బిలచి “ఒరీ! వీని సంతోపురమునకు గొంపొమ్మి,
నేను నిప్పుడే వచ్చెద” నన్నాడు.

అబ్బ! నా కెంతటి క్షోభారవము! అంతఃపురము
నకుగూడ పోవడానికి అడులేదు. నన్నాతడు
పోల్చుకొన్నాడు. నేను రామభక్తుడనని తెలిసి
కొన్నాడు. కేవలము దుంపలమాటల దివి వనంలో
కాలంకడవుతున్న తపస్వినిని పోల్చాడు. సాధు
వునని సంతోషించేడు. తన యిలాండ్రకు రాజు
కాబోలు! తదితర స్త్రీజన్ములకుకూడా రామ
నామ మహిమము చెప్పమంటాడు కాబోలు-నా
బోధనవల వారినందరినీ రామభక్తులుగ చేయమం
టాడు కాబోలు.

సకే వీమి చేయమంటాడో? చూచుకొందా
చునుకొన్నాను. ఇప్పటికే రాత్రి చాల మించి
పోవడంచేత నాకు నియమించిన ఒకచోట నిద్రా
సక్తుడనయి పండుకొన్నాను.

3

మెలకువ వచ్చినది. ఆకాశమున గంధర్వుగానం
లాగా పులుగుల పాటలు వినబడుతున్నాయి.
మందమందంగా కమ్మని గాలి పూలతోటలమీద
నుండి వీస్తూంది. ఆ సమయం మధురంగా ఉంది.

రాత్రి ఈ సందడిలో నేమియు తినలేదు. ఇప్పుడెక్కడోకొనిపోయి పండ్లకొని తెచ్చుకోవాలి. అని మెల్లగా లేచి బడలు సవరించికొని యావులించి బరువుబరువు రెప్పల నించుక విదల్చి లేచి నిలబడ్డాను.

“ఏమిది! నా కన్నులనే నేను నమ్మలేకున్నాను. సన్నికను నిద్ర విడువలేదు కాబోలు! కలకంటున్నానేమో. కాదే, తెలివిగా నున్నానే, నిజమేనా? అయ్యో - అయ్యో - ఎంత మోసం! ఎంత ఘోరం, ఎందుకీ సాధనీంస, నేనేమి నేరం చేసేను. ఏమి కానిపనులు చేసేను.

ఎవరి యూనూలేకుండా నా యాశ్రమంలో నా కాయకసదులు తింటూ కాలం గడుపుకోంటూ న్ని నాకు అగచాట్టెందుకు! ఇంతకూ నాపయినెరము మోపి దానిని సీరపరచి గదా నన్ను శిక్షించాలి. ఊరకే అనుర సంధ్యవేళ వచ్చినప్పుడు వెడల్పల విరచిగట్టి రాజసభ కీడ్చికొనివచ్చి నా నేమియు చెప్పక, ఇట్టి కారాగృహమున పడ నేయడ మేమి న్యాయము! అయ్యో, ఇక నాకు దిక్కెవరు. ఈ యినుపగజములలో కాలునేతులాడని ఈ యిరుకువోటులో నే నిలా వేడి యుండవలసినదేనా?

ఔరా! రామనామస్మరణమే దోసమయిననా? రాగము లేని బీదనమే దోసమయినా? ఈ యరణ్యరోదనము, కాదు, ఆరిత్యావాసమెంత సౌఖ్యదము! అక్కడ రోదనమే యెరుగనే న్యేచ్చ నిత్యానందముతో నింగి నందుకొనే వాడనే.

అయినది, అన్నియు వడగినవి, కడకు కారాగృహశాసమున కాలము గడవవలసిన దురవస్థ వచ్చినది. “రామా! రామా!” యని పెద్దకేక వేట్టేను. అక్కడి కావలివాండు నా చుట్టును చేరి ‘కృష్ణ! కృష్ణ!’ యని యొకడూ, ‘కుర కూరా’ అని ఇంకొకడును నన్ను నెక్కిరించేరు. నేను కన్నీరు నించేను.

ఈ తరువాతి నా బీదతము చెప్పదగినది కాదు. నేను స్మరింపనూ కూడదు. నే నెంతవరకూ మానినయిన నేమి? ఎంత తపస్వినయిన నేమి, ఫలావేక్ష విడవలేకపోయితిని.

దానివలన నీ యిక్కట్లు, కట్టు సంభవించినది పోనీ.

వ్యాసకర్తలకు:

● రచనాకార్యసంగానికి మీరు కొత్తవారే కావచ్చు. వినా లోకానికి తెలపవలసిన కొన్ని కొత్త విషయాలు మీలో ఉరకలువేస్తూ వ్రుండి వుంటాయి. కాబట్టి ఎట్టి సంకోచము లేకుండా ఉత్సాహంతో ప్రయత్నించి మీ రచన మాకు పంపండి. ఏమాత్రం బాగున్నా సవరించి ప్రచురించడానికే సాధ్యమై సంతకము ప్రయత్నిస్తాము.

● మాస్యప్రధానమైన వ్యాసాలకు ఆనందవాణి ప్రాధాన్యమిస్తుంది.

● తప్పనిసరి విలేకాని రచనలలో ఇంగ్లీషు పదాలు వాడకూడదు.

● వినోదము కలిగించే విజ్ఞానదాయకముగు తిన్న తిన్న రచనలయితే వేగంగా ప్రకటింప వీలవుతుంది.

● కొత్త సమస్యలకు సంబంధించి, ప్రసాదమైన మాస్యభోరణిలో ఉంటే తప్ప పద్య వ్యాసములు పంపవద్దు.

● ప్రతి వ్యాసంతోనూ మాడుకాన పోగు బిళ్లలు పంపితేనే ప్రకటింపే పక్షాన తెల్పడానికి, నచ్చకపోతే వాపసు చేయటానికి వీలవుతుంది. కార్డులు జతపర్చవద్దు.

● ప్రతివ్యాసంజయినా వ్యాసకర్త పూర్తి చిరునామా ఉండాలి.

● సరసమయిన ఉహలు కల్పి, వినోదింపజేసే వ్యంగ్యచిత్రాలనుకూడ ప్రచురింపవచ్చు.

● రచనలు, చిత్రాలు వ్యక్తుల పేర గాక— ‘ఆనందవాణి’ సంపాదకునకు 12 తంటు శెట్టి వీధి, పోస్టుబాక్సు నం. 1588 మదరాసు-’ అని వ్రాయాలి. లేకుంటే వ్యాసపరికిలనము ఆలస్యము కావచ్చు.

—సంపాదకుడు